

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.138 van 21 juni 2000
in de zaak A. 46.427/X-7483.**

In zake : de gemeente ESSEN

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente Essen op 27 maart 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 18 december 1991 van de Vlaamse regering waarbij de goedkeuring wordt onthouden aan het algemeen plan van aanleg van de gemeente Essen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 20 juni 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 6 april 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 mei 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Y. LOIX
die, loco Advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. BARRA;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat het eerste middel "gebrek
aan motivering" luidt; dat wordt toegelicht dat de brief
van het bestuur van ruimtelijke ordening geen enkele
uiteenzetting bevat "van de gronden waarop de onthouding
van goedkeuring werd gebaseerd" en dat het
gemeentebestuur van Essen "niet in kennis (is) gesteld
van de motivatie van het besluit", de wet van
29 juli 1991 ten spijt; dat in de memorie van wederant-
woord wordt toegelicht dat de inhoud van de motivering,
opgenomen in de considerans van het bestreden besluit,
pas op 18 juli 1992 aan verzoekende partij is
toegezonden, dat het besluit en de plans aan verzoekende
partij slechts zijn overhandigd zes weken nadat het
besluit op 30 april 1992 in het Belgisch Staatsblad werd
gepubliceerd, in plaats van, zoals voorzien door arti-
kel 23 van de stedenbouwwet, binnen de vijftien dagen na
de publicatie, dat verzoekende partij niet anders kon
dan gissen naar de beweegredenen van de Vlaamse regering
aangezien zij de motivering niet kende binnen de termijn
van zestig dagen na de betekening van de beslissing, dit
is de termijn waarbinnen zij beroep bij de Raad van
State moest instellen;

Overwegende dat de beslissing waarbij de
Vlaamse regering een algemeen plan van aanleg

goedkeuring onthoudt, conform artikel 23 van de toentertijd geldende wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw "met redenen omkleed" moet zijn; dat te dezen de verwerende partij met brief van 31 januari 1992 aan de verzoekende partij liet weten dat goedkeuring was onthouden aan het algemeen plan van aanleg van de gemeente en dat een exemplaar van de niet-goedkeuring door de diensten van de gouverneur zou worden toegezonden; dat dit exemplaar met brief van 18 juni 1992 aan de gemeente is toegestuurd; dat de beslissing kennelijk formeel de redenen opgeeft die de niet-goedkeuring verantwoorden; dat zij dus met redenen omkleed is;

Overwegende, voorts, dat wanneer een beslissing formeel gemotiveerd moet zijn en is, de beslissing slechts regelmatig ter kennis is gebracht en de beroepstermijn ertegen pas begint te lopen als ook de motieven zijn aangezegd; dat verzoekende partij bijgevolg ten onrechte van mening is dat zij er toe verplicht was het besproken beroep op straffe van laattijdigheid in te stellen binnen de zestig dagen na de mededeling bij brief van 31 januari 1992, en dienvolgens genoodzaakt te "gissen" naar de motieven van de niet-goedkeuring;

Overwegende dat het middel ongegrond is;

Overwegende dat een tweede middel "besluitvorming in extremis" aanvoert; dat wordt uiteengezet dat de bestreden beslissing tot stand is gekomen na een periode van onderzoek waarvoor de Vlaamse regering twee jaar de tijd heeft gehad en dat vermeden moet worden dat de volgende regering voor voldongen feiten geplaatst wordt; dat luidens de memorie van wederantwoord de haast van verwerende partij "niet gefundeerd" is: "ofwel kon de beslissing reeds veel vroeger genomen worden omdat de Bestendige Deputatie van

de provincie Antwerpen reeds op 23.1.1989, haar advies had geformuleerd, ofwel kon de Vlaamse Executieve haar beslissing uitstellen totdat de nieuwe Vlaamse Executieve werd gevormd";

Overwegende dat een derde middel "gebrek aan parlementaire controle" aanklaagt; dat er wordt op gewezen dat ten tijde van de bestreden beslissing de kamer van volksvertegenwoordigers en de senaat ontbonden waren, parlementaire verkiezingen hadden plaats gehad en de Vlaamse raad, die bestaat uit de rechtstreeks verkozenen van beide Kamers, nog niet geïnstalleerd was, dat de Vlaamse regering zich dus diende te houden aan de afhandeling van de lopende zaken, dat de bestreden beslissing geen bestuurszaak is die "een gewone afhandeling" betreft en dat hoe dan ook niet kan ontkend worden "dat het dossier plotseling werd versneld, opgezet en geforceerd om tot een beslissing te komen, alhoewel er geen enkele aanleiding toe bestond, integendeel";

Overwegende, met betrekking tot het tweede en het derde middel tesamen, dat ten tijde van de bestreden beslissing de Vlaamse raad sinds twee maanden ontbonden was en wegens de afwezigheid van de parlementaire controle, de bevoegdheid van de Vlaamse regering bijgevolg beperkt was tot de afhandeling van de lopende zaken; dat hoewel het bestreden besluit niet kan gerangschikt worden bij de zaken van dagelijks bestuur, dit niet automatisch betekent dat het de Vlaamse regering verboden was over de goedkeuring van het betrokken algemeen plan van aanleg van de verwerende partij nog een beslissing te treffen; dat zij daar inzonderheid toch toe bevoegd was indien de behandeling van de zaak werd ingezet een behoorlijke tijd vóór de kritieke periode, de zaak nadien zonder bepaalde overhaasting werd afgewikkeld en de vragen van beleid die zich op

administratief niveau hebben kunnen voordoen, vóór de kritieke periode werden opgelost;

Overwegende dat de behandeling van de zaak werd gestart méér dan twee jaar vóór de ontbinding van de Vlaamse raad; dat het besluit in de lijn ligt van en aansluit bij de procedurele en planologische bezwaren die de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu van meet af aan heeft opgeworpen; dat de feitelijke gegevens van de zaak, zoals zij blijken uit het administratief dossier, genoegzaam aantonen dat het bestreden besluit, verre van het verrassend gevolg van een plots opgezette en geforceerd uitgevoerde operatie te zijn, integendeel het resultaat is van de normale beëindiging van een sedert geruime tijd aangevatte procedure;

Overwegende dat de Vlaamse regering met het bestreden besluit niet de bevoegdheid is te buiten gegaan die zij nog had overgehouden nadat de Vlaamse raad was ontbonden; dat zij, in de gegeven omstandigheden, evenmin onbehoorlijk of unfair heeft gehandeld door nog op 18 december 1991, hetzij relatief korte tijd vóór een nieuwe regering aan het bewind zou komen, tot de aangevochten niet-goedkeuring te hebben beslist; dat de besproken middelen niet gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig juni tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.